

عنوان مقاله:

تحلیل قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور با رویکرد برنامه ریزی راهبردی

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمود محمدی - استادیار دانشکده شهرسازی و معماری دانشگاه هنر اصفهان

صنم آفریدی - پژوهشگر دوره دکتری شهرسازی، گروه تخصصی شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

قانون سازمان مدیریت بحران کشور در سال 1387 به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. با توجه به حادثه خیز بودن کشور ما که همواره در معرض مخاطرات طبیعی قرار دارد و این حوادث خسارات بسیار انسانی و مادی جبران ناپذیری به بار آورده اند، ایجاد مدیریت هماهنگ و جامع و تخصصی شدن مدیریت بحران امری اجتناب ناپذیری به نظر می رسد. این سازمان با هدف کلی ایجاد مدیریت هماهنگ و یکپارچه برای مدیریت بحران در سطح کشور بر اساس قانون تشکیل شد. تدوین برنامه ها و سیاست های ملی مرتبط با مدیریت بحران، هماهنگی و ایجاد آمادگی در سازمان های مختلف مانند وزارتخانه ها، سازمان های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی، شوراهای اسلامی، شهرداری ها و ... برای اجرای مدیریت بحران، ارائه آموزش های لازم از طری رسانه های مختلف، ایجاد مدیریت یکپارچه در امر سیاست گذاری، برنامه ریزی، ایجاد هماهنگی و انسجام در زمینه های اجرایی و پژوهشی، برنامه ریزی و هماهنگی جهت سازماندهی و آموزش کلیه تشکل های مردمی، کمک به توسعه و گسترش مؤسسات علمی و مشاوره ای فعال و ... از اهداف اصلی تشکیل این سازمان به شمار می رود. با توجه به اهمیت این قانون، تحلیل و آن که در حال اجرا می باشد، برای کمک به اجرای بهتر و مؤثرتر و برطرف کردن نقاط ضعف و استفاده از فرصت های پیش روی قانون و مقابله با تهدیدهای آن ضروری به نظر می رسد، لذا در ادامه به تحلیل قانون مذکور از جنبه های مختلف پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران، شورای عالی مدیریت بحران، پیشگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505268>

